

SONUÇ

Özetleyecek olursak, çocuklara verilmek istenen bazı kurallar var. İlk başlarda bunlar ahlak kuralları olarak acıklı öykülerle, iyi kötü ayırımıyla verilmiş. Daha sonra sosyal bir çerçeve içinde haklar, özgürlükler olarak verilmiş. Şimdilerde ise bunlara “değerler” diyoruz. 90’lı yılların değerleri. Sevim Gündüz Raşa’nın “Prenses Ozor” (1995) kitabında sevgi ve mutluluk olarak beliriyor. Elvan Pektaş’ın “Yağmur Ormanı”nda (1988) dostluk ve sevgi oluyor. Öyküdeki güzel kız “Hep yalnızdım yapayalnız. Oysa yalnız olmaktan nefret ediyorum. İnsanlarla dost olmak istiyorum” diyor.

Günümüz çocuk romanı çocukların gereksinmelerine yanıt vermeye başladı. Onlara bilgi veriyor, hayal gücünü genişletmeye yöneliyor, sevgi duygusunu pekiştirmeyi, arkadaşlık kavramını sevdirmeyi, başarı duygusunu kamçulamayı, bağımsızlık duygusunu geliştirmeyi amaçlıyor denilebilir. Kısacası, mutlu, gülen, bağımsız, kendi kendine karar verebilen, arkadaşlarıyla geçinebilen çocuklar örnekleniyor. 90’larda çocukluk dolu dolu yaşanması istenen bir dönem olarak görülüyor.

KAYNAKLAR

ALFABE 1938. İstanbul: Devlet Basımevi.

ALFABE 1940. İstanbul: Maarif Matbaası.

ALPAY, Meral. 1990. **Kütüphane**. İstanbul: Edebiyat Fakültesi Basımevi.

BORATAV, Pertev Naili. 1958. **Zaman Zaman İçinde**. İstanbul: Remzi Kitabevi.

DEMİRAY, Kemal. 1977. **Açıklamalı Çocuk Edebiyatı Antolojisi**. İstanbul: İnkılap ve Aka Kitabevleri Kol. Şti.